

Arrest

nr. 295 497 van 13 oktober 2023
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. BOUDRY
Rue Georges Attout 56
5004 NAMUR

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 5 oktober 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 september 2023.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 oktober 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 oktober 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken H. CALIKOGLU.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat J. BOUDRY en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster dient op 21 juli 2023 een verzoek om internationale bescherming in. Zij wordt gehoord op 8 augustus 2023.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 21 september 2023 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Turkse nationaliteit en etnie te hebben en afkomstig te zijn van Erezum, hoewel u voornamelijk in Ankara heeft gewoond. U woonde samen met uw ouders en zussen, die allen nog in Turkije verblijven.

Uw moeder is een leraar op een openbare lagere school, en uw vader was een specialist bij de ontmijningsdienst (labo's) bij de Turkse civiele politie en had laatst de graad van directeur derde graad, met 23 jaar dienst. Hij was ook geaffilieerd met de Gülen-beweging, en nam alleen of met het gezin deel aan bezinnings-, lees- en gezinsactiviteiten van de beweging. Omwille hiervan werd hij in 2018 uit zijn ambt gezet, en in 2019 beschuldigd van lidmaatschap van de FETÖ (acroniem voor "Gülenistische terreurorganisatie"). Er zijn al een aantal zittingen geweest, en de zaak is nog hangende, maar uw vader is tot op heden nog niet veroordeeld of gevangen gezet.

Omwille van de aanklacht tegen uw vader werd u door familieleden en klasgenoten uitgemaakt voor dochter van een terrorist, en vreest u zelf in de toekomst vervolging in Turkije. U hoopte dat de situatie zou verbeteren na een eventuele verkiezingsoverwinning van de CHP (Republikeinse Volkspartij) in 2023, maar toen dit niet gebeurde besloot u het land te verlaten.

U studeerde nog af van het middelbaar, bekwam een paspoort, en verliet Turkije op 21 juli 2023. U kwam dezelfde dag België binnen, en verzocht meteen internationale bescherming in België. Ter staving van uw verzoek legt u kopieën voor van: allerhande documenten omtrent het onderzoek naar uw vader voor (tussenvonnissen, PV's hoorzitting, etc.), de instrumenten waarmee uw vader is afgezet (presidentieel besluit, lijst met afzettingen), en uw bank- en visakaart.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

U geeft aan dat u medicatie neemt omwille van de psychologische druk die u ervaart (CGVS p. 9). U hebt evenwel voor de DVZ geen bijzondere procedurele noden kenbaar gemaakt (vragenlijst bijzondere procedurele noden DVZ dd. 28 juli 2023), u legt geen attest van een expert ter zake voor dat erop wijst dat u bijzondere noden hebt, u geeft heden niet aan welke noden u precies meent te hebben, noch geeft u aan welke maatregelen u denkt dat er genomen zouden moeten worden. Het interview zelf verliep probleemloos en u kon steeds pertinent antwoorden op de aan u gestelde vragen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lopen van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd blijkt dat het louter feit dat men een familielid is van een Gülenist niet automatisch betekent dat men dan ook in aanmerking komt voor internationale bescherming. Familieleden van Gülenisten kunnen worden gevisieerd maar dat gebeurt niet systematisch. Familieleden die een zeer hoog profiel binnen de Gülenistische beweging lopen dan weer een groter risico. Ofschoon uw vader uit zijn ambt is ontzet en een onderzoek naar hem loopt (blijkens uw verklaringen en de documenten die u voorlegt), zijn de problemen die u aanhaalt onvoldoende ernstig om aanspraak te kunnen maken op internationale bescherming.

In uw geval kan worden gesteld dat het onderzoek naar uw vader op zich geen hoge prioriteit lijkt te hebben voor de Turkse staat, getuige de vaststelling dat de staatsgreep die de bal aan het rollen bracht plaatsvond in 2016, hij uit zijn ambt werd ontzet in 2018, en het onderzoek nog steeds lopende is dd. 2023 zonder dat hij op enig moment is opgepakt, opgesloten of veroordeeld (CGVS p. 7, 8, 9). Daarnaast blijkt dat hij ook geen administratieve of andere functie, of een hoog profiel had binnen de Gülenbeweging, en was hij slechts deelnemer aan door andere georganiseerde doordeweekse activiteiten – bezinningsmomenten, studiegroepen, en gezinsactiviteiten (CGVS p. 4, 5). Het profiel dat u van uw vader schetst kan daarom niet worden beschouwd als het profiel van iemand die een prominente rol binnen de beweging heeft, noch van iemand die als dusdanig door de Turkse staat wordt gepercipieerd. Louter op basis van uw familieband met uw vader, die niet als iemand met een prominent profiel kan worden gezien, kan u daarom geen gegronde vrees voor vervolging aannemelijk maken.

Wat betreft uw eigen persoon, zijn er evenmin zaken waaruit een gegronde vrees voor vervolging blijkt. Het Commissariaat-generaal erkent dat Gülenisten het voorwerp van discriminatie kunnen zijn waardoor hun leven in Turkije in sommige gevallen zeer moeilijk is. Doch in dergelijk geval moet de verzoeker om internationale bescherming individueel aantonen dat er een cumulatie van discriminatie is, waardoor het

leven in zijn land van herkomst onmogelijk wordt gemaakt. Uit uw verklaringen blijkt niet dat dit bij u het geval is. U geeft aan dat u zelf niet opgepakt bent, noch kan u verwijzen naar andere vormen van vervolging. U geeft enkel aan dat u te maken hebt met verwensingen vanwege familieleden en medestudenten omdat uw vader gezien wordt als een terrorist, en dat u denkt dat u in de toekomst het voorwerp zou kunnen zijn van onderzoeken of verklanking (CGVS p. 10, 11). U maakte uw middelbaar af aan een openbare school, en verliet bijna onmiddellijk daarna het land. U kon hiervoor zonder problemen aan een paspoort raken om naar België te reizen (CGVS p. 6, 8, 11). Er lijkt in uw geval dus geen sprake te zijn geweest van concrete discriminatie, en het feit dat u probleemloos uit Turkije bent kunnen vertrekken wijst er bijkomend op dat u niet door de Turkse autoriteiten wordt gevisieerd. De door u voorgehouden vrees heeft voornamelijk een hypothetisch karakter.

U geeft ook aan dat u kortstondig deelnam aan activiteiten van de CHP (republikeinse volkspartij). Het ging enkel om het deelnemen aan activiteiten en uw aanwezigheid bij een telbureau, ingegeven door de hoop dat de vervolging van de Gülen-beweging zou omgekeerd worden na een CHP-verkiezingsoverwinning (CGVS p. 6, 7). U roept hieromtrent geen specifieke vrees in, en deze kan ook niet vermoed worden aangezien de CHP een legale partij is die tot op heden normaal kan functioneren in Turkije.

Al deze elementen samen leiden tot de conclusie dat u er niet in slaagde om aannemelijk te maken dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in de vluchtelingrechtelijke zin, of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade, noch dat u om deze redenen aanspraak kan maken op subsidiaire bescherming.

Wat de eventuele toepassing van artikel 48/4, §2, c van de wet van 15 december 1980 betreft, blijkt uit een grondig onderzoek van de informatie betreffende de huidige veiligheidssituatie in Turkije (zie de COI Focus COI Focus – Turquie – Situation sécuritaire van 27 oktober 2021, beschikbaar op de CGVS-website https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_turquie_situation_securitaire_20211027.pdf of <https://www.cgra.be/nl>) dat de veiligheidsproblemen zich hoofdzakelijk voordoen in sommige delen van het zuidoosten van het land in het kader van conflicten tussen de overheden en de PKK. Sinds januari 2017 vond geen enkele aanslag plaats van andere groepen dan deze die aangesloten zijn bij of deel uitmaken van de PKK.

Sinds de lente van 2016 verplaatsten de gewapende conflicten tussen de PKK en de Turkse autoriteiten zich naar sommige landelijke gebieden van het zuidoosten van Turkije. Hoewel de Turkse autoriteiten en de PKK elkaar in het kader van het conflict tot doelwit nemen, vallen er zijdelingse burgerslachtoffers te betreuren. Op basis van de voormelde informatie blijkt echter dat de slachtoffers hoofdzakelijk bij de oorlogvoerende kampen vallen en dat de meeste slachtoffers tijdens de periode die de update behandelt, ambtenaren van de Turkse staat waren. Bovendien daalde het aantal slachtoffers (zowel burgers als strijders) als gevolg van de conflicten tussen de PKK en de Turkse strijdkrachten sterk vanaf 2017. Van de ongeveer 520 burgerslachtoffers in Turkije tussen de hervatting van het conflict in juli 2015 en 28 februari 2021 vielen er 37 sinds 1 januari 2020. Tussen 20 september 2020 en 28 februari 2021 vielen negen burgerslachtoffers te betreuren. Deze daling wordt toegeschreven aan de verplaatsing van de conflicten, die "over het algemeen weinig intensief" worden genoemd, van de steden naar de landelijke zones vanaf de lente van 2016. Merk bovendien op dat het aantal avondklokken daalde sinds maart 2018 en tijdens de periode die de update van de informatie over de veiligheidssituatie behandelt. Landelijke plaatsen in enkele provincies van het oosten en vooral van het zuidoosten van Turkije worden door de autoriteiten af en toe uitgeroepen tot tijdelijke veiligheidszone in het kader van operaties tegen de PKK. Ten slotte blijkt dat de Turkse autoriteiten grootscheepse operaties voeren voor de heropbouw van de woningen die werden vernield tijdens de conflicten. In verband met "Operatie Lenteschild", die het Turkse leger op 20 februari 2020 in het noorden van Syrië opstartte, maakt geen enkele geraadpleegde bron melding van aanzienlijke gevolgen voor de veiligheidssituatie in Turkije. Eind 2020 werden in het noorden van Syrië nog altijd "weinig intensieve" gevechten tussen het Turkse leger en de YPG gemeld, zonder gevolgen voor de veiligheidssituatie in Turkije.

Gelet op de doelgerichte aard van de conflicten tussen de Turkse autoriteiten en de PKK, de constante en aanzienlijke daling van het beperkte aantal zijdelingse burgerslachtoffers, die aantoonde dat de partijen van plan zijn methoden te gebruiken die burgers sparen, het geografisch en tijdelijk zeer beperkte aantal avondklokken (afgekondigd tijdens de gewapende operaties tegen de PKK), de verplaatsing van de conflicten naar de landelijke zones, het noorden van Irak en het noorden van Syrië, en gelet op de afwezigheid van terreuraanslagen door andere organisaties buiten de zone van het zuiden en het zuidoosten van Turkije sinds 2016, meent het Commissariaat-generaal dat er op dit ogenblik in Turkije, in het zuidoosten of elders, geen algemene situatie van willekeurig geweld en bijgevolg van blind geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15 december 1980 bestaat. Er kan dus niet worden geconcludeerd dat u alleen wegens uw aanwezigheid in Turkije een reëel risico op ernstige bedreiging

van uw leven of uw persoon wegens willekeurig geweld als gevolg van een binnenlands of internationaal gewapend conflict in de zin van deze bepaling loopt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

Verzoekster voert in een enig middel een schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991). Tevens stelt zij dat er sprake is van een manifeste beoordelingsfout.

Verzoekster stipt vooreerst de elementen aan volgens welke er voor haar een specifieke vrees bestaat voor een reëel risico op ernstige schade overeenkomstig artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet. Hierbij wordt aangestipt dat verzoekster psychologisch werd en wordt opgevolgd en wordt aangevoerd dat verweerder geen rekening heeft gehouden met dit psychologische profiel van verzoekster.

Daarnaast volhardt verzoekster in haar vluchtmotieven en werpt tevens op dat haar komst naar België een probleem is. In het verzoekschrift wordt in dit verband het volgende uiteengezet:

"In Turkije wordt het als verraad beschouwd als een Gülenist naar het buitenland gaat, vooral om asiel aan te vragen. Het wijdverspreide geloof in Turkije is dat Gülenisten die naar het buitenland gaan in de landen waar ze naartoe gaan spioneren tegen Turkije. Als de aanvrager terugkeert naar Turkije, bestaat het risico dat hij alleen al om deze reden wordt vervolgd. Er zijn talloze berichten over dit onderwerp op de Turkse televisie, kranten en radio. Hieronder vindt u links naar enkele van de vele nieuwsberichten over dit onderwerp.

Het is ongelooflijk, maar zelfs voedselhulp geven aan de families van gedetineerden wordt in Turkije als een misdaad beschouwd. Slechts 2 dagen geleden, op 29 september 2023, deelde de Turkse minister van Binnenlandse Zaken Ali Yerlikaya het volgende bericht op zijn social media account: "Er is een operatie uitgevoerd in 11 verschillende provincies (Antalya, Mersin, Adana, Osmaniye, Şanlıurfa, Isparta, Denizli, İzmir, Bursa, Kocaeli, Ankara) met als middelpunt Antalya tegen 52 vermoedelijke FETÖ-leden die financiële steun verlenen aan de gearresteerde en veroordeelde personen en hun families met geld dat is overgemaakt vanuit Turkije en het buitenland". M. Y. wordt ook ernstig bedreigd met vervolging voor zijn activiteiten bij het verdelen van hulp."

Voorts wordt het bewijs aangegeven dat er ernstige aanwijzingen zijn voor een reëel risico op ernstige schade overeenkomstig artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. In het verzoekschrift wordt als volgt betoogd:

"Turkije is een volstrekt onleefbaar land geworden voor Gülenisten. Het principe van gelijkheid voor de wet wordt duidelijk niet toegepast op Gülenisten en hun families. Gülenisten hebben geen toegang tot veel rechten die iedereen heeft. Met het Wetsdecreet over Gülenisten zijn Gülenisten ontdaan van hun rang en ambtelijke dienst, kunnen ze hun eventuele titels van ambassadeur, gouverneur, enz. niet gebruiken. Ze kunnen de titels van ambassadeur, gouverneur, enz. niet gebruiken, kunnen niet opnieuw toegelaten worden tot de instelling waar ze eerder gediend hebben, hun rangen en oorlogsmedailles (voor ambtenaren die momenteel gepensioneerd zijn) worden afgenomen, ze kunnen niet opnieuw in dienst genomen worden en kunnen niet direct of indirect benoemd worden in een openbare dienst, ze kunnen geen oprichters, partners of werknemers van particuliere beveiligingsbedrijven zijn, ze kunnen niet in logementen of stichtingshuizen wonen en hun paspoorten, wapenvergunningen, maritieme vergunningen of vliegbrevetten worden ingetrokken. Ze kunnen niet worden verwerkt bij het kadaster, ziekenhuizen en gemeenten.

Er bestaat een risico van onmenselijke en vernederende behandeling. Verzoekster heeft dus een gegronde vrees dat zij geen daadwerkelijke bescherming zal krijgen."

2.2. Stukken

2.2.1. Ter staving van het verzoekschrift voegt verzoekster volgende stukken toe:

- Turks gerechtelijk document van 20 december 2022;

- Turks gerechtelijk document;
- Turks gerechtelijk rapport met codevermeldingen;
- Turks document met codevermelding voor verzoeksters vader;
- psychologisch rapport van 2 oktober 2023;
- uittreksels uit verzoeksters medisch dossier met een overzicht van voorgeschreven medicatie.

2.2.2. Op 8 oktober 2023 dient verzoekster overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota in waarin zij verwijst naar volgende inventaris:

"a. <https://www.yeniakit.com.tr/haber/fetocu-hain-asim-yildirimdan-ahmet-davutogluna-canli-yayin-teklifi-1309586.html>

b. <https://www.sozcu.com.tr/2020/dunya/fetocu-hain-yurt-disinda-mit-operasyonuyla-kiskivrak-yakalaninca-5544244/>

c. <https://www.sabah.com.tr/dunya/turkiyeyi-karalama-kampanyasinin-arkasindan-feto-cikti-koseye-sikisince-fbi-ile-tehdit-etti-5409604>

d. <https://www.hurriyet.com.tr/yazarlar/nedim-sener/ciain-orta-asyadaki-tetikcisi-feto-41631596>

e. <https://www.tr724.com/18-yasini-dolduran-eski-askeri-ogrencilere-gozalti/>

f. <https://www.tr724.com/18-yasini-dolduran-eski-askeri-ogrencilere-yine-operasyon-101-gozalti/>

g. <https://www.icisleri.gov.tr/adana-merkezli-7-ilde-feto-operasyonu-gerceklestirildi>

h. <https://www.aa.com.tr/tr/gundem/istanbul-polisi-fetonun-yeniden-yapilanmasina-gecit-vermedi/2944550>

i. <https://twitter.com/AliYerlikaya/status/1707627712817369184>

j. <https://www.birgun.net/haber/kapali-cezaevlerinde-yine-yer-aciliyor-10-yildan-az-cezasi-kalanlar-acik-cezaevine-147881>

k. <https://www.yenicaggazetesi.com.tr/cezaevlerinde-doluluk-orani-yuzde-46-artti-178578h.htm>

l. <https://www.gazeteduvar.com.tr/gundem/2017/05/19/cezaevlerinde-vardiyali-uyuma-donemi>

m. <https://www.veryansintv.com/garsondan-yeni-cikti-emniyette-3-bin-kripto-fetocu/>

n. <https://arrestedlawyers.org/wp-content/uploads/2020/01/no-country-for-the-purge-victims-1.pdf>

o. <https://www.amnesty.org/en/documents/eur44/6272/2017/en/>

p. <https://www.bbc.com/turkce/haberler-turkiye-66967357>

q. <https://twitter.com/yilmaztunc/status/1706691787002191985>".

Naast de reeds eerder bijgebrachte stukken middels het verzoekschrift, worden aan deze nota tevens de geraadpleegde nieuwsartikelen en rapporten van de inventaris bijgevoegd met een "Google vertaling" van de Turkse nieuwsartikels.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekster daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet

daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoek(st)er om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoekster om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van haar verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Zij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoekster aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoekster samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekster afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoek(st)ers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoekster bepaalde aspecten van haar verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."

2.3.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in onder meer de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt.

In zoverre de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd, wordt erop gewezen dat de materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, inhoudt dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen.

2.3.4. Waar de aanwezige raadvrouw ter terechtzitting meent dat er ten onrechte toepassing werd gemaakt van de versnelde procedure en hierbij rechtspraak van de Raad aanhaalt, wijst de Raad op het volgende. Daargelaten de vraag of kan worden aangenomen dat verzoekster deze argumentatie niet reeds kon opnemen in haar verzoekschrift van 5 oktober 2023 of in haar aanvullende nota van 8 oktober 2023, wijst de Raad er alleszins op dat verzoekster niet aantoonde zich in een gelijkaardige situatie te bevinden als de situatie die aanleiding heeft gegeven tot de vernietigingsarresten van de Raad met nummers 249.093 en 249.112 van respectievelijk 12 en 13 september 2023, gewezen met drie rechters. In de bestreden beslissingen, die aan de grondslag van de vernietigingsarresten lagen, werd door de commissaris-generaal toepassing gemaakt van de procedure conform artikel 57/6/4 van de Vreemdelingenwet, dat zowel een temporele als materiële begrenzing van de bevoegdheid van de commissaris-generaal inhoudt. Verweerder licht ter terechtzitting evenwel toe dat de thans bestreden beslissing toepassing maakt van artikel 57/6, § 2 van de Vreemdelingenwet, dat stelt dat de commissaris-generaal "*bij voorrang*" een beslissing neemt indien de verzoeker zich bevindt in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8, § 1 of 74/9, §§ 2 en 3 van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling bevat geen eenzelfde temporele en materiële begrenzing van de bevoegdheid van de commissaris-generaal. Door louter te verwijzen naar de hierboven vermelde rechtspraak, waarbij verzoekster zich niet in éénzelfde situatie bevindt, toont verzoekster dan ook niet aan dat er in haar geval ten onrechte toepassing werd gemaakt van de huidige procedure.

2.3.5. Wat betreft de bijzondere procedurele noden, kan worden gewezen op volgende pertinente motieven in de bestreden beslissing:

"Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

U geeft aan dat u medicatie neemt omwille van de psychologische druk die u ervaart (CGVS p. 9). U hebt evenwel voor de DVZ geen bijzondere procedurele noden kenbaar gemaakt (vragenlijst bijzondere procedurele noden DVZ dd. 28 juli 2023), u legt geen attest van een expert ter zake voor dat erop wijst dat u bijzondere noden hebt, u geeft heden niet aan welke noden u precies meent te hebben, noch geeft u aan welke maatregelen u denkt dat er genomen zouden moeten worden. Het interview zelf verliep probleemloos en u kon steeds pertinent antwoorden op de aan u gestelde vragen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen."

Verzoekster voegt aan haar verzoekschrift een psychologisch rapport van 2 oktober 2023 toe alsook uittreksels uit haar Turks medisch dossier met een overzicht van voorgeschreven medicatie. Hoewel thans wel stavingsstukken voorliggen aangaande verzoeksters psychologische opvolging en het gegeven dat zij reeds in Turkije medicatie werd voorgeschreven moet de Raad evenwel vaststellen dat in deze stukken geenszins enige diagnose of pathologie wordt vastgesteld noch enige concretere toelichting wordt verschaft aangaande de thans nog ingenomen medicatie laat staan aangaande de mogelijke invloed ervan op verzoeksters verklaringen. Nergens blijkt dat verzoekster niet in staat zou zijn coherente en consistente verklaringen af te leggen of gehoord te worden in het kader van haar asielprocedure. Er kan uit deze stukken aldus niet afgeleid worden dat verzoekster ten tijde van haar persoonlijk onderhoud op Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) en interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) in de onmogelijkheid verkeerde of verhinderd was gedegen en volwaardige verklaringen af te leggen.

Samen met de commissaris-generaal wordt nog opgemerkt dat verzoekster bij de DVZ in het kader van de vragenlijst “bijzondere procedurele noden” geen gewag maakte van enige problemen die het vertellen van haar verhaal of haar deelname aan de procedure internationale bescherming konden bemoeilijken (vragenlijst ‘bijzondere procedurele noden’ van 28 juli 2023) en er verder blijkt dat het gehoor zelf probleemloos verliep waarbij verzoekster steeds pertinent kon antwoorden op de aan haar gestelde vragen zonder gewag te maken van problemen op dit niveau wegens haar mentale toestand.

Gelet op het voorgaande concludeert de Raad dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat verzoeksters rechten gerespecteerd werden en dat zij in de gegeven omstandigheden heeft kunnen voldoen aan haar verplichtingen.

2.3.6. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

2.3.6.1. Verzoekster vreest bij terugkeer naar Turkije (juridisch) vervolgd te worden als aanhanger van de Gülen-beweging daar zij wordt vernoemd in de rechtszaak tegen haar vader die uit zijn ambt als specialist bij de ontminningsdienst van de Turkse civiele politie werd gezet en wordt beschuldigd van lidmaatschap van een gewapende terroristische organisatie (FETÖ).

De Raad komt na grondige analyse van het rechtsplegingsdossier en de opmerkingen van de partijen ter terechtzitting, in navolging van de commissaris-generaal, tot de vaststelling dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij een persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Vluchtelingenverdrag bij een terugkeer naar Turkije.

2.3.6.2. Uit de door de commissaris-generaal beschikbaar gestelde landeninformatie – met name de COI Focus “*Turquie “Le moucement Gülen: informations générales et traitement par les autorités”* van 14 december 2021 – blijkt dat, in navolging van de massa-arrestaties na de mislukte coup poging op 15 juli 2016, honderdduizenden personen die worden gelinkt aan de Gülen-beweging op heden nog steeds worden geïdendeerd, gearresteerd en veroordeeld waarbij tevens sprake is van sociaal stigma/sociale uitsluiting.

In de COI Focus wordt aangegeven dat het zeer moeilijk is om de profielen van geïdendeerde personen af te bakenen. Risicobepalende elementen zijn, onder meer: het verrichten van banktransacties met de bank Asya, het gebruik van de applicatie Bylock, lidmaatschap bij bepaalde syndicaten of organisaties, het sturen van de kinderen naar een Gülen-school of zelf aldaar hebben schoolgelopen, deelname aan vergaderingen van de Gülen-beweging, een abonnement op het tijdschrift ‘Zaman’, en dergelijke meer. Ook personen die materiële hulp bieden aan slachtoffers van de onderdrukking, riskeren geïdendeerd te worden alsook personen die zich publiekelijk, inclusief op sociale media, positief hebben uitgesproken over de Gülen-beweging. Er wordt ook melding gemaakt van “schuld door associatie”, waarbij mildere rechters een onderscheid maken tussen “actieve” en “passieve” Gülenisten, doch waarbij “hardline” rechters geen dergelijk onderscheid maken. Leden van de veiligheidsdiensten, werknemers in de justitiële sector en diplomaten zouden daarbij meer risico lopen om geïdendeerd te worden.

Wat betreft familieleden van Gülenisten blijkt uit de COI Focus dat zij niet systematisch worden vervolgd waarbij, onder meer, volgende risicobepalende factoren worden aangegeven: het profiel van het Gülen-familieelid, het niveau van de verwantschap en de vraag of de autoriteiten het Gülen-familieelid reeds hebben kunnen vervolgen. Ook wordt melding gemaakt van volgende risicobepalende/risicoverhogende factoren: het reeds zijn vervolgd/gearresteerd; het zijn ontslagen van een overheidsjob; deel uitmaken hebben van instellingen/ngo's/organisaties gelinkt aan de Gülen-beweging; het geabonneerd zijn geweest op kranten zoals Zaman of andere publicaties die werden stopgezet in 2016; het sturen van kinderen naar een Gülen-school. Er wordt aangegeven dat het risico voor familieleden verhoogt, indien het Gülen-familieelid reeds werd vastgehouden, berecht of gerechtelijk vervolgd en indien het familieelid zelf ook valt onder één van de hierboven weergegeven criteria. Diegenen wiens Gülen-familieelid wordt vervolgd maar die zelf niet behoren tot één van de vermelde categorieën lopen minder risico op vervolging.

Er wordt daarnaast nog aangegeven dat het risico voor familieleden tevens verhoogt, indien de ouder als journalist kritische artikels schreef of indien de ouder deel uitmaakte van leden van de rechtshandavingsinstanties en de rechterlijke macht die in het verleden betrokken waren bij onderzoeken die de grootschalige corruptie in de regering Erdogan aan het licht brachten.

Uit de bijgebrachte landinformatie blijkt dat Gülenisten weliswaar nog steeds op grote schaal worden geïdendeerd, doch niet dat elke (vermeende) Gülenist in Turkije vervolgd wordt, zodat van verzoekster mag worden verwacht dat zij op haar persoon betrokken elementen of feiten aanreikt die relevant kunnen zijn in het kader van de beoordeling van de gegrondheid van de vervolgingsvrees. Bij de beoordeling van de redelijke waarschijnlijkheid voor verzoekster om bij terugkeer naar Turkije te worden blootgesteld aan vervolging, moeten haar individuele omstandigheden, in zoverre geloofwaardig, worden beoordeeld en

afgewogen in het licht van de algemene omstandigheden in Turkije, zoals beschreven in objectieve bronnen.

Gelet op voorgaande analyse heeft verweerder vooreerst aangaande verzoeksters vrees wegens haar afstammingsband met haar vader die wordt beschuldigd van lidmaatschap van een gewapende terroristische organisatie terecht het volgende opgemerkt:

“Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd blijkt dat het louter feit dat men een familielid is van een Gülenist niet automatisch betekent dat men dan ook in aanmerking komt voor internationale bescherming. Familieleden van Gülenisten kunnen worden gevisieerd maar dat gebeurt niet systematisch. Familieleden die een zeer hoog profiel binnen de Gülenistische beweging lopen dan weer een groter risico. Ofschoon uw vader uit zijn ambt is ontzet en een onderzoek naar hem loopt (blijkens uw verklaringen en de documenten die u voorlegt), zijn de problemen die u aanhaalt onvoldoende ernstig om aanspraak te kunnen maken op internationale bescherming.

In uw geval kan worden gesteld dat het onderzoek naar uw vader op zich geen hoge prioriteit lijkt te hebben voor de Turkse staat, getuige de vaststelling dat de staatsgreep die de bal aan het rollen bracht plaatsvond in 2016, hij uit zijn ambt werd ontzet in 2018, en het onderzoek nog steeds lopende is dd. 2023 zonder dat hij op enig moment is opgepakt, opgesloten of veroordeeld (CGVS p. 7, 8, 9). Daarnaast blijkt dat hij ook geen administratieve of andere functie, of een hoog profiel had binnen de Gülenbeweging, en was hij slechts deelnemer aan door andere georganiseerde doordeweekse activiteiten–beziningsmomenten, studiegroepen, en gezinsactiviteiten (CGVS p. 4, 5). Het profiel dat u van uw vader schetst kan daarom niet worden beschouwd als het profiel van iemand die een prominente rol binnen de beweging heeft, noch van iemand die als dusdanig door de Turkse staat wordt gepercipieerd. Louter op basis van uw familieband met uw vader, die niet als iemand met een prominent profiel kan worden gezien, kan u daarom geen gegronde vrees voor vervolging aannemelijk maken.”

Verzoekster volhardt in haar vluchtmotieven doch brengt geenszins valabele argumenten bij die voorgaande pertinente motieven, die steun vinden in de stukken van het administratief dossier, kunnen ontkrachten.

In casu kunnen in hoofde van verzoekster geen risicobepalende factoren vastgesteld worden nu zij er niet in slaagt aan te tonen dat haar vader een dermate belangrijk profiel heeft dat zijzelf hierdoor tevens dreigt vervolgd te worden.

Verzoekster meent in haar aanvullende nota dat haar vader als politiechef van de derde klasse vanwege zijn professionele positie en speciale expertise geen onbelangrijke plaats inneemt in de Gülen-beweging te meer bepaalde beroepsgroepen de belangen van de beweging behartigen in de publieke sector. Verzoekster voert in dit verband ook aan dat het onderzoek enige tijd in beslag neemt wegens de ontcijfering van de codes en gelet op het hoog aantal personen tegen wie een onderzoek loopt zodat uit deze vertraging niet valt af te leiden dat verzoeksters vader een onbeduidende positie bekleedt binnen de beweging.

Evenwel kan verzoekster door louter het professioneel profiel van haar vader te benadrukken geen ander licht werpen op verweerders terechte bevindingen dat blijkens haar verklaringen haar vader slechts een deelnemer was aan door andere georganiseerde doordeweekse (gezins)activiteiten, bezinningsmomenten en studiegroepen (persoonlijk onderhoud. 4, 5) zonder dat hierbij gewag wordt gemaakt van concrete acties die haar vader zou hebben ondernomen ter behartiging van de belangen van de beweging in zijn professionele omgeving. Evenmin toont verzoekster aan dat haar vader middels zijn professionele functie in het verleden betrokken was bij onderzoeken die de grootschalige corruptie in de regering Erdogan aan het licht brachten.

Hoewel de Raad verder enige tijdsverloop en vertraging binnen een grootschalig onderzoek kan aannemen, moet samen met de commissaris-generaal echter opgemerkt worden dat het onderzoek naar verzoeksters vader anno 2023 nog steeds lopende is hoewel hij reeds in 2018 uit zijn ambt werd gezet en in 2019 in beschuldiging werd gesteld, zonder dat hij op enig moment is opgepakt, opgesloten of veroordeeld (persoonlijk onderhoud, p 7-9) zodat verweerder niet kennelijk onredelijk stelt dat het onderzoek naar de vader op zich geen hoge prioriteit lijkt te hebben voor de Turkse staat.

Waar verzoekster tracht te verklaren dat haar vader niet zou gedetineerd zijn wegens de overbevolking van de gevangenis, moet de Raad erop wijzen dat uit verzoeksters eigen vrije (Google) vertaling van de bijgebrachte stukken evenwel blijkt dat er terug plaatsen beschikbaar zijn in de gesloten instellingen daar er alternatieven zijn gevonden voor de klassieke detentie zoals “open gevangenis” (stuk 5j toegevoegd aan de aanvullende nota).

Wat betreft verzoeksters betoog dat uit de bijgebrachte gerechtelijke documenten blijkt dat haar vader, die tevens een uitreisverbod werd opgelegd, middels een geheime getuige wordt aangemerkt als zijnde een code A5 hetgeen verwijst naar FETÖ-leden op het hoogste niveau, moet de Raad opmerken dat de rechtszaak van verzoeksters vader nog hangende is en uit de bijgebrachte geheime Garson-getuigenis

niet kan afgeleid worden dat verzoeksters vader effectief valt onder deze A5-categorie en als dusdanig schuldig zal bevonden worden, laat staan diens familieleden waaronder verzoekster.

Voorts is het relevant aan te stippen dat uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat diegenen wiens Gülen-familieelid wordt vervolgd maar die zelf niet behoren tot één van de hoger vermelde categorieën, minder risico op vervolging lopen. Verzoekster blijft in dit verband in gebreke middels concrete factoren/elementen aan te tonen dat zijzelf dreigt geïdoleerd te worden als Gülenist.

Hieromtrent kan gewezen worden op volgende pertinente motieven:

“Wat betreft uw eigen persoon, zijn er evenmin zaken waaruit een gegronde vrees voor vervolging blijkt. Het Commissariaat-generaal erkent dat Gülenisten het voorwerp van discriminatie kunnen zijn waardoor hun leven in Turkije in sommige gevallen zeer moeilijk is. Doch in dergelijk geval moet de verzoeker om internationale bescherming individueel aantonen dat er een cumulatie van discriminatie is, waardoor het leven in zijn land van herkomst onmogelijk wordt gemaakt. Uit uw verklaringen blijkt niet dat dit bij u het geval is. U geeft aan dat u zelf niet opgepakt bent, noch kan u verwijzen naar andere vormen van vervolging. U geeft enkel aan dat u te maken hebt met verwensingen vanwege familieleden en medestudenten omdat uw vader gezien wordt als een terrorist, en dat u denkt dat u in de toekomst het voorwerp zou kunnen zijn van onderzoeken of verklikking (CGVS p. 10, 11). U maakte uw middelbaar af aan een openbare school, en verliet bijna onmiddellijk daarna het land. U kon hiervoor zonder problemen aan een paspoort raken om naar België te reizen (CGVS p. 6, 8, 11). Er lijkt in uw geval dus geen sprake te zijn geweest van concrete discriminatie, en het feit dat u probleemloos uit Turkije bent kunnen vertrekken wijst er bijkomend op dat u niet door de Turkse autoriteiten wordt geïdoleerd. De door u voorgehouden vrees heeft voornamelijk een hypothetisch karakter.

U geeft ook aan dat u kortstondig deelnam aan activiteiten van de CHP (republikeinse volkspartij). Het ging enkel om het deelnemen aan activiteiten en uw aanwezigheid bij een telbureau, ingegeven door de hoop dat de vervolging van de Gülen-beweging zou omgekeerd worden na een CHP-verkiezingsoverwinning (CGVS p. 6, 7). U roept hieromtrent geen specifieke vrees in, en deze kan ook niet vermoed worden aangezien de CHP een legale partij is die tot op heden normaal kan functioneren in Turkije.”

Verzoekster volhardt in haar vluchtmotieven en benadrukt verwensingen op school en door familieleden (die pro-Erdogan zouden zijn) maar kan hiermee voorgaande concrete bevindingen niet ontkrachten.

Verzoekster betwist immers geenszins dat ze school liep in een openbare school, dat ze zelf deelnam aan activiteiten van de CHP die een legale partij is, en dat ze in staat was zonder problemen een paspoort aan te vragen en te verkrijgen en Turkije legaal te verlaten (persoonlijk onderhoud, p. 3, 6). Hierbij moet tevens aangestipt worden dat ook verzoeksters moeder een paspoort kon verkrijgen en zij nog steeds in Turkije is tewerkgesteld als leerkracht, dit vast benoemd in een openbare school (persoonlijk onderhoud, p. 3, 5) zonder dat verzoekster gewag maakt van enige concrete vervolgingsdaden die haar moeder als aanhanger van de Gülen-beweging, al dan niet middels associatie via haar echtgenoot (zijnde verzoeksters vader) zou ondervinden. Ook verzoeksters jongere zus en oudere meerderjarige zus verblijven nog in Turkije (persoonlijk onderhoud, p. 4) doch verzoekster toont geenszins aan dat deze familieleden of haar moeder worden geïdoleerd laat staan (gerechtelijk) vervolgd.

Het loutere feit dat verzoeksters naam en telefoonnummer voorkomen in de gerechtelijke documenten en in het onderzoek met betrekking tot haar vader kan niet volstaan om in hoofde van verzoekster een persoonlijke en gegronde vervolgingsvrees aan te nemen nu zij geenszins aantoonbaar dat uit het onderzoek is gebleken dat zij op dit gsmnummer gebruik heeft gemaakt van de applicatie Bylock noch aannemelijk maakt dat er ondertussen tegen haar (of overige familieleden zoals de moeder en oudere zus) een officieel onderzoek loopt, dat zij zou zijn opgeroepen of in beschuldiging werd of wordt gesteld.

Door nog te betogen dat Turkije een volstrekt onleefbaar land is geworden voor Gülenisten en het principe van gelijkheid niet wordt toegepast op Gülenisten en hun families kan verzoekster met dergelijk algemeen betoog geen afbreuk doen aan voorgaande concrete vaststellingen die betrekking hebben op haar persoonlijke situatie.

Aangaande verzoeksters betoog dat voedselhulp geven aan families van gedetineerden in Turkije als een misdaad wordt beschouwd, moet de Raad opmerken dat dergelijk betoog in casu niet dienstig voorkomt nu verzoeksters vader geenszins gedetineerd is en uit verzoeksters verklaringen niet kan blijken dat zijzelf enige materiële of financiële hulp zou geboden hebben aan gedetineerde Gülenisten of zelfs algemeen aan de Gülen-beweging.

Waar verzoekster nog meent vervolging te riskeren bij terugkeer wegens het feit dat als zij Gülenist naar België is gevlucht hetgeen als verraad wordt beschouwd, vooral gezien ze hier bescherming heeft verzocht, moet de Raad ten eerste beklemtonen dat gelet op voorgaande vaststellingen verzoekster geenszins een profiel als Gülenist aannemelijk heeft gemaakt of heeft aangetoond als dusdanig te zullen

worden gepercipieerd. Evenmin blijkt uit de thans beschikbare landeninformatie dat de Turkse autoriteiten hun onderdanen, die legaal naar het buitenland zijn afgereisd en die in het bezit zijn van een geldig Turks paspoort, vervolgen om de enkele reden dat zij er bescherming hebben verzocht.

De door verzoekster neergelegde documenten kunnen geen afbreuk doen aan het voorgaande. Inzake de gerechtelijke documenten van verzoeksters vader moet aangestipt worden dat de gerechtelijke problemen van verzoeksters vader in casu op zich niet ter discussie staan doch hieruit, in acht genomen wat voorafgaat, geen persoonlijke en gegronde vervolgingsvrees voor verzoekster kan vastgesteld worden.

Wat betreft de aangebrachte landeninformatie die betrekking heeft op vervolging van Gülenisten en de houding van de staat tegenover Gülenisten, moet de Raad beklemtonen dat een verzoekster om internationale bescherming, met betrekking tot de vraag of zij een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin loopt dan wel een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet in geval van terugkeer naar het land van herkomst, niet kan volstaan met een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst maar enig verband met haar persoon moet aannemelijk maken. Louter blote beweringen en verwijzingen naar algemene informatie die geen betrekking op verzoeksters persoon, zonder dergelijk risico *in concreto* aan te tonen, kunnen in casu dan ook niet volstaan. Verzoekster kan zodoende met haar verwijzing naar algemene informatie en persartikels in het geheel niet aantonen of aannemelijk maken dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst daadwerkelijk zou riskeren te worden geveiseerd of vervolgd.

Daarnaast kan aangaande de algemene veiligheidssituatie nog gewezen worden op de vaststellingen onder punt 2.3.6. (infra).

Aangaande de stukken die betrekking hebben op verzoeksters psychologische opvolging en het gegeven dat zij in Turkije medicatie werd voorgeschreven moet vastgesteld worden dat deze stukken niet kunnen gelden als sluitend bewijs voor verzoeksters vrees of voorgehouden problemen. Rekening houdend met zijn bevindingen kan een psycholoog vermoedens hebben over de oorzaak van de mentale problemen, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de mentale problemen werden opgelopen en dient zich hiervoor te steunen op de verklaringen van de patiënt en dit binnen de context van psychologische hulpverlening, wat een andere inslag heeft dan het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming.

Tot slot stipt de Raad aan dat verzoekster niet kan gevolgd worden in haar betoog dat anderen in dezelfde positie als haar dus als zijnde een familielid van een Gülenist, gunstige uitspraken hebben verkregen terwijl haar verzoek wordt afgewezen zodat dit in strijd is met het beginsel van gelijkheid voor de wet. De Raad dient erop te wijzen dat ieder verzoek om internationale bescherming afzonderlijk en op individuele wijze moet worden onderzocht en beoordeeld, rekening houdende met de concrete situatie in het land van herkomst, alsook met de individuele elementen zoals aangebracht door de verzoekster om internationale bescherming. Elk verzoek om internationale bescherming dient, zoals thans in het geval van verzoekster, op individuele basis te worden onderzocht op zijn eigen merites waarbij degene die om internationale bescherming verzoekt op een voldoende concrete manier dient aan te tonen dat zij persoonlijk een gegronde vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade loopt. Feiten en elementen eigen aan elk concreet verzoek om internationale bescherming zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier.

Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoekster geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.3.7. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoekster om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

In de bestreden beslissing motiveert de commissaris-generaal met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet terecht als volgt:

“Wat de eventuele toepassing van artikel 48/4, §2, c van de wet van 15 december 1980 betreft, blijkt uit een grondig onderzoek van de informatie betreffende de huidige veiligheidssituatie in Turkije (zie de COI

Focus COI Focus – Turquie – Situation sécuritaire van 27 oktober 2021, beschikbaar op de CGVS-website https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_turquie_situation_securitaire_20211027.pdf of <https://www.cgra.be/nl>) dat de veiligheidsproblemen zich hoofdzakelijk voordoen in sommige delen van het zuidoosten van het land in het kader van conflicten tussen de overheden en de PKK. Sinds januari 2017 vond geen enkele aanslag plaats van andere groepen dan deze die aangesloten zijn bij of deel uitmaken van de PKK.

Sinds de lente van 2016 verplaatsten de gewapende conflicten tussen de PKK en de Turkse autoriteiten zich naar sommige landelijke gebieden van het zuidoosten van Turkije. Hoewel de Turkse autoriteiten en de PKK elkaar in het kader van het conflict tot doelwit nemen, vallen er zijdelingse burgerslachtoffers te betreuren. Op basis van de voormelde informatie blijkt echter dat de slachtoffers hoofdzakelijk bij de oorlogvoerende kampen vallen en dat de meeste slachtoffers tijdens de periode die de update behandelt, ambtenaren van de Turkse staat waren. Bovendien daalde het aantal slachtoffers (zowel burgers als strijders) als gevolg van de conflicten tussen de PKK en de Turkse strijdkrachten sterk vanaf 2017. Van de ongeveer 520 burgerslachtoffers in Turkije tussen de hervatting van het conflict in juli 2015 en 28 februari 2021 vielen er 37 sinds 1 januari 2020. Tussen 20 september 2020 en 28 februari 2021 vielen negen burgerslachtoffers te betreuren. Deze daling wordt toegeschreven aan de verplaatsing van de conflicten, die “over het algemeen weinig intensief” worden genoemd, van de steden naar de landelijke zones vanaf de lente van 2016. Merk bovendien op dat het aantal avondklokken daalde sinds maart 2018 en tijdens de periode die de update van de informatie over de veiligheidssituatie behandelt. Landelijke plaatsen in enkele provincies van het oosten en vooral van het zuidoosten van Turkije worden door de autoriteiten af en toe uitgeroepen tot tijdelijke veiligheidszone in het kader van operaties tegen de PKK. Ten slotte blijkt dat de Turkse autoriteiten grootscheepse operaties voeren voor de heropbouw van de woningen die werden vernield tijdens de conflicten. In verband met “Operatie Lenteschild”, die het Turkse leger op 20 februari 2020 in het noorden van Syrië opstartte, maakt geen enkele geraadpleegde bron melding van aanzienlijke gevolgen voor de veiligheidssituatie in Turkije. Eind 2020 werden in het noorden van Syrië nog altijd “weinig intensieve” gevechten tussen het Turkse leger en de YPG gemeld, zonder gevolgen voor de veiligheidssituatie in Turkije.

Gelet op de doelgerichte aard van de conflicten tussen de Turkse autoriteiten en de PKK, de constante en aanzienlijke daling van het beperkte aantal zijdelingse burgerslachtoffers, die aantoonde dat de partijen van plan zijn methoden te gebruiken die burgers sparen, het geografisch en tijdelijk zeer beperkte aantal avondklokken (afgekondigd tijdens de gewapende operaties tegen de PKK), de verplaatsing van de conflicten naar de landelijke zones, het noorden van Irak en het noorden van Syrië, en gelet op de afwezigheid van terreuraanslagen door andere organisaties buiten de zone van het zuiden en het zuidoosten van Turkije sinds 2016, meent het Commissariaat-generaal dat er op dit ogenblik in Turkije, in het zuidoosten of elders, geen algemene situatie van willekeurig geweld en bijgevolg van blind geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15 december 1980 bestaat. Er kan dus niet worden geconcludeerd dat u alleen wegens uw aanwezigheid in Turkije een reëel risico op ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon wegens willekeurig geweld als gevolg van een binnenlands of internationaal gewapend conflict in de zin van deze bepaling loopt.”

Door louter te volharden in haar vluchtrelaas brengt verzoekster geenszins informatie bij die een ander licht kan werpen op bovenstaande analyse en waaruit kan blijken dat er in Turkije actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

2.3.8. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekster niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.9. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.3.10. Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet moet de Raad vaststellen dat voormeld artikel betrekking heeft op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend waarover een definitieve beslissing werd genomen en wiens verzoek dus niet-ontvankelijk kan verklaard worden door de commissaris-generaal.

Verzoekster, die meerderjarig is en niet valt onder de toepassing van voormeld artikel en in hoofde waarvan een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen, kan in casu de schending van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet geenszins dienstig opwerpen.

2.3.11. Waar verzoekster meent dat haar rechten van verdediging werden beperkt daar haar verklaringen haar niet werden betekend en zij geen correcties heeft kunnen doorvoeren, kan zij niet gevolgd worden. De Raad stelt vooreerst vast dat uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoekster werd gewezen op de mogelijkheid om een kopie van de notities te vragen en dat indien zij dit binnen de twee dagen na het onderhoud opvraagt zij tot acht dagen na ontvangst ervan opmerkingen kan formuleren waarmee het CGVS rekening dient te houden (persoonlijk onderhoud, p. 2). Noch uit het gehoorverslag noch uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoekster of haar advocaat uitdrukkelijk om de notities van het persoonlijk onderhoud heeft verzocht, evenmin brengt verzoekster hiervan enige concrete indicaties bij.

Verzoekster gaat er verder aan voorbij dat de oproeping van 10 oktober 2023 om te verschijnen voor de Raad op de zitting van 13 oktober 2023 uitdrukkelijk aangeeft dat het administratief dossier kan worden geraadpleegd *“elke werkdag van 9 tot 16 uur (behalve zaterdag) en dit tot op de dag vóór de terechtzitting”*. Het staat verzoekster, die overigens net zoals haar advocaat overeenkomstig artikel 39/61 van de Vreemdelingenwet desgevallend gebruik kon maken van het inzagerecht bij de Raad en ter griffie inzage kon nemen van het volledige administratief dossier, vrij om in het kader van onderhavig beroep in volle rechtsmacht eventuele opmerkingen en aantekeningen met betrekking tot de notities van het persoonlijk onderhoud te formuleren, eventueel in een aanvullende nota, hetgeen zij echter heeft nagelaten te doen. Verzoekster toont zodoende niet aan dat de procedure een andere afloop had kunnen hebben indien zij eerder een kopie van de notities had verkregen. Een schending van de rechten van verdediging wordt bijgevolg niet aangetoond.

2.3.12. Volledigheidshalve wordt vastgesteld dat verzoekster uitvoerig werd gehoord waarbij zij de mogelijkheid kreeg haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, zij kon nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en zij heeft zich laten bijstaan door een advocaat, dit alles met bijstand van tolk die het Turks machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst en op alle dienstige stukken.

2.3.13. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien oktober tweeduizend drieëntwintig door:

H. CALIKOGLU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

H. CALIKOGLU